

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **L. D.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Malečkem,
sídlem Nerudova 22, 412 01 Litoměřice,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2018, č. j. 4437/DS/2018,
JID: 169113/2018/KUUK/Zvo,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2018, č. j. 4437/DS/2018, JID: 169113/2018/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „městský úřad“), ze dne 17. 1. 2018, č. j. MULTM/3920/18/DOP/APr (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 6. 7. 2017 byl potvrzen. Současně žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že městský úřad i žalovaný postupovali nesprávně, když nezkoumali důvodnost námitek žalobce, přičemž si měli vyžádat veškeré původní doklady prokazující projednání konkrétních přestupků. Podotkl, že účelem řízení o námitkách je přezkoumání toho, zda záznamy bodů byly provedeny v souladu se zákonem tedy na základě způsobilého podkladu pro záznam, kterým je pravomocné rozhodnutí nebo doklad o projednání přestupku v blokovém řízení.
3. Žalobce uvedl, že byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, jelikož žalovaný neprovedl dokazování dostatečným způsobem. Žalovaný především provedl na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí rekapitulaci dokazování spočívajícím v jednotlivých oznámeních o uložení pokuty, která nejsou způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Žalobce namítl, že žalovaný měl vypořádat jeho námitky stran bodového hodnocení (tj. nezpůsobilosti podkladů pro zápis do bodového hodnocení a neudělení souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení), a to pravděpodobně postupem dle § 57 a § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).
4. Dále žalobce uvedl, že jednotlivé pokutové bloky v jeho případě nebyly způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný učinil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, když nezkoumal obsahové náležitosti jednotlivých podkladových pokutových bloků a vycházel pouze z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Žalobce konstatoval názorný výčet obsahových náležitostí pokutových bloků, které měly být zkoumány – tj. jméno, příjmení, rodné číslo, datum narození, adresa pobytu, z jakého dokladu byla ověřena, popis přestupkového jednání, ustanovení, dle něhož byla uložena pokuta, výše pokuty, kde a kdy došlo k zaplacení pokuty, identifikace úřední osoby, otisk kulatého razítka a podpis přestupce.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl a žalobci uložil povinnost nahradit žalovanému náklady řízení. Dále žalovaný především uvedl, že žalobní námitky jsou formulovány příliš obecně, přičemž žalobce nekonkretizoval, v čem spatřuje nesprávný postup správních orgánů, nezákonnost pokutových bloků, či z čeho dovozuje, že nebyl udělen souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení. Žalovaný konstatoval, že v řízení o námitkách se zejména posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny na podkladě pravomocných rozhodnutí (pokutových bloků) a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, k čemuž poukázal především na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, a ze dne 11. 11. 2011, č. j. 6 As 76/2010-59. Naproti tomu v řízení o přestupku se posuzuje především to, zda byl spáchán skutek podřaditelný pod skutkovou podstatu přestupku a zda jej spáchala určitá osoba.
6. Žalovaný odmítl žalobní námitku, že jedinými podklady, na jejichž základě byly žalobci zapisovány body do bodového hodnocení, byla oznámení o spáchaných přestupcích. Zdůraznil, že součástí správního spisu jsou kopie jednotlivých pokutových bloků, které Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

byly přezkoumávány, o čemž žalobce musel vědět, neboť zástupce žalobce nahlédl do správního spisu dne 8. 1. 2018. Žalovaný podotkl, že předmětné pokutové bloky přezkoumával s ohledem na jejich povinné náležitosti a způsobilost být podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76. Dále uvedl, že všechny přezkoumávané pokutové bloky obsahovaly veškeré zákonné náležitosti a počet zapsaných bodů do evidenční karty řidiče odpovídal zákonem o silničním provozu stanovenému počtu bodů.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nezkoumal důvodnost námitek žalobce a nevyžádal si všechny originály podkladových pokutových bloků dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) a příkazových bloků dle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Dále soud posuzoval námitku spočívající v tom, že žalovaný nezkoumal obsahové náležitosti bloků a vycházel pouze z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (řízení o příkazu na místě). Tuto námitku soud nicméně shledal nedůvodnou, neboť žalovaný rozhodoval na základě správního spisu, jehož obsahem byly právě i kopie podkladových pokutových (příkazových) bloků (listina č. 13 správního spisu), a nerozhodoval tudíž jen na podkladě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (příkazu na místě). Nebylo přitom nutné, aby si žalovaný vyžádal originály podkladových pokutových bloků, když jejich kopie byly zcela čitelné a žalobce neuvedl žádný konkrétní důvod, kterým by důvěryhodnost kopií pokutových bloků zpochybnil.
11. K odvolací námitce, kterou žalobce formuloval velice stroze, když požadoval, aby žalovaný hodnotil jednotlivé pokutové bloky v rámci všech zákonných náležitostí, aniž by skutkově specifikoval konkrétní nedostatky předmětných bloků, se žalovaný Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odpovídajícím způsobem vyjádřil na str. 6, 7 a 8 napadeného rozhodnutí. Žalovaný způsobem reflektujícím vágní formulaci odvolací námitky shrnul, že podkladové pokutové (příkazové) bloky obsahují všechny zákonné náležitosti, obsahem odpovídají podkladovým oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení (příkazu na místě), žalobce souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a s údaji uvedenými na blocích tím, že předmětné pokutové (příkazní) bloky podepsal, přičemž body zaznamenané v evidenční kartě řidiče odpovídají bodovému ohodnocení za spáchané přestupky dle přílohy zákona o silničním provozu. Soud tedy neshledal ani tuto žalobní námitku důvodnou.

12. Dále žalobce namítal, že žalovaný měl jeho odvolací námitky posoudit dle § 57 a § 100 správního řádu, tedy jako předběžnou otázku nebo zahájit obnovu řízení. K tomuto soud sděluje, že řízení o obnově řízení vede správní orgán, který ve věci rozhodoval. V případě řízení o podkladových pokutových (příkazových) blocích to nebyl žalovaný, ale Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Litoměřice, dopravní inspektorát, která jednotlivé návrhy žalobce na obnovu řízení zamítla, jak plyne z jejího vyjádření na listině č. 19 správního spisu. Vydání napadeného rozhodnutí rovněž nezáviselo na vyřešení žádné předběžné otázky, která nepříslušela žalovanému rozhodnout, když výše zmíněné návrhy žalobce na obnovu blokových řízení (řízení o příkazu na místě) byla zamítnuta a podkladové pokutové (příkazové) bloky byly pravomocné a vykonatelné. Soud se tedy s uvedenou žalobní námitkou neztotožnil.
13. Dále žalobce namítal, že jednotlivé pokutové (příkazové) bloky v jeho případě nebyly způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, aniž by však specifikoval jakékoliv skutkové okolnosti, z nichž usuzoval na to, že předmětné pokutové (příkazové) bloky nebyly způsobilými podklady pro zápis bodů, pouze vyjmenoval náležitosti, které by měly obsahovat. K této námitce soud konstatuje, že pokutové bloky vydané za účinnosti zákona o přestupcích byly rozhodnutími, přičemž charakter zjednodušeného a urychleného blokového řízení předurčoval obsahové náležitosti pokutových bloků. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že: *„Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“* Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

14. Podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích jsou pověřené osoby povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
15. Obsahové náležitosti příkazových bloků vydaných za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky stanovuje § 92 odst. 2 citovaného zákona, dle něhož se v příkazovém bloku uvede
 - a) jméno, popřípadě jména, a příjmení obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, a název právnické osoby,
 - b) datum narození obviněného nebo identifikační číslo osoby, pokud je obviněným právnická nebo podnikající fyzická osoba, bylo-li jim přiděleno,
 - c) adresa místa trvalého pobytu obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, nebo adresa sídla obviněného, je-li právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, nebo adresa místa, kde se nachází jeho nemovitý majetek, nebo adresa místa, kde vykonává svoji činnost v případě, že na území České republiky nemá sídlo nebo je nelze zjistit a má na území České republiky nemovitý majetek nebo zde vykonává svoji činnost,
 - d) podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou,
 - e) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění,
 - f) právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána,
 - g) výše uložené pokuty nebo záruky za splnění povinnosti,
 - h) označení správního orgánu,
 - i) jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby,
 - j) podpis oprávněné úřední osoby,
 - k) datum a místo vydání příkazového bloku a
 - l) poučení, že podpisem obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
16. Jelikož žalobce v žalobě nespecifikoval, které konkrétní náležitosti podkladových pokutových (příkazových) bloků považuje za chybné, nečitelné, nesrozumitelné či jinak vadné, nezbylo soudu než se s danou námitkou vypořádat stejně tak obecným způsobem, neboť rozsah přezkumu a adresnost vypořádání žalobních námitek je předurčena kvalitou žalobních bodů uvedených žalobcem. Soud po přezkoumání pokutových bloků série GE/2014, č. E 1931292, série GE/2014, č. E 1916060, série GE/2014, č. E 2225373, série Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

JL/2015, č. L 0571021, a série JL/2015, č. L 0578445, a příkazového bloku série AC/2017, č. C 0220725, neshledal, že by tyto postrádaly zákonné náležitosti, nebo že by údaje na nich byly nečitelné, popř. nesrozumitelné, což by činilo předmětné pokutové (příkazové) bloky nezákonnými a zápis bodů v registru řidičů by tak byl neoprávněný. Soud tedy ani této žalobní námitce nepřisvědčil.

17. Lze tak shrnout, že za přestupková jednání žalobce, pro která mu byly vystaveny předmětné pokutové (příkazové) bloky, byly žalobci body do registru řidičů zaznamenány oprávněně.
18. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal žalobní námitky důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 18. října 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)